

וחצר רשות אחת וקרפף אסור מפני שנוסף באויר מחיצות ונעשה יותר מבית סאתים, והחצר מותר כי אע"פ שבייתור זה נפרץ למקום האסור לו ואפילו לר' שמעון, מכל מקום על ידי גפופין שלו אינו חשוב כפרוץ במלואו, ונהי דאסור להוציא מזה לזה הוא עצמו עומד בהכשרו ושאינו בו פרצה ביותר מעשר, וק"ל כיון שזה הכותל של קרפף הרביעי אין בארכו אלא עשר אמות בלבד כמו שאמרנו שאלו היה בו יותר היתה פרצת החצר ביותר מעשר והיה נאסר, וכיון שכן על כרחינו קרפף זה שיש בו בית סאתים יש בארכו יותר מכמה פי שנים ברחבו ואפילו קודם שנפרץ והיה בו בית סאתים בלבד היאך היה (ניטל) נותר, וי"ל כי בצדדים האחרים היה רחב הרבה עד מאד אלא שנתקצר במיעוט סמוך לכותל הרביעי כגון זה /במקור יש שרטוט/.

ההוא בוסתנא דהוה סמיך לגודא דאפדנא. פירוש פרדס יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה שהיה סמוך לטרקלין שהוקף לדירה והכותל חוצץ בין שניהם, וכשהיה הכותל קיים היה גם הפרדס מותר מחמת אותו הכותל של האפדנא שהוקף לדירה, דהא קיי"ל לעיל דכל שיש בקרפף כותל אחד שהוקף לדירה בהכי סגי ליה.

נפיל אשייתא [ברייתא. ויש גורסין אשייתא] דביני ביני. והכל ענין אחד כי האפדנא היה אחד (מהאפדני) [מדופני] החצר ולפיכך זה הכותל החוצץ נקרא כותל חיצון של אפדנא לגבי החצר.

סבר רבי ביבי בר אביי למסמך אגודי גואי. פי' היה רוצה להתיר הבוסתנא ע"י כותלי האפדנא הפנימיים שהוקפו לדירה שנעשו עתה מחיצות גם לבוסתנא כי הבוסתנא נפרץ במלואו לאפדנא, וטעה רב ביבי מפני שכשם שקודם לכן היתה הבוסתנא נכשרת בכותל אפדנא שנפל כך תהא עכשיו נשאר בכותלי האפדנא הפנימיים דמאי שנא.

אמר להו רב פפא משום דאתו ממולאי אמריתו מילי ממוליאיתא [הנך מחיצות] גוייאתא לגואי עבידן לבראי לא עבידן. פי' אין זה דומה לכותל החיצון שנפל כי הכותל הראשון החיצון שנפל נעשה בתחלה גם לצורך הבוסתנא להיות חוצץ בין שניהם וכיון שנעשה לדירה מפני צורך האפדנא הרי נעשה לדירה גם לבוסתנא, אבל אלו הכתלים הפנימיים לא נעשו כלל לצורך [הרחבה] [הבוסתנא] כי אחר שנעשה הכותל החוצץ נעשו הכתלים הפנימיים, וכיון שכן השתא דנפל כותל החוצץ אין הפרדס נכשר בהם דהוה ליה כהוקף ולבסוף פתח שאינו מכשיר.

ונראה דאליבא דרב פפא אף האפדנא נאסר עכשיו שהרי נפרץ גם הוא במילואו למקום האסור לו, דחצר וקרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה שניהם אסורין זה עם זה ואפי' לר"ש כדכתיבנא לעיל, ומה שלא הזכיר התלמוד אסור האפדנא משום דהא פשיטא כי שניהם נאסרים ביחד, ומה שכתב רש"י ז"ל בדברי רב פפא גוייאתא לבראי לא עבידן ונהי דפרצה ליכא היקף לדירה ליכא, י"ל שכך רצה לומר נהי דפרדס זה אינו נאסר מטעם פרצה שנפרץ לחצר דהא לחצר שהיה מותר לו נפרץ, כי בעוד שהיה הכותל קיים היה הפרדס מוקף לדירה והיו שניהם מותרים זה לזה אליבא דר"ש דהלכתא כוותיה, מ"מ הרי הוא נאסר מפני שאין לו היקף לדירה ואז אסורין זה לזה בפרצתן.

אבל יש מרבותינו בעלי התוספות ז"ל שכתבו כי האפדנא לא נאסר בכאן שלא היו טורחין אלא בהכשר הפרדס, והטעם מפני שהיתה שם קורה ופיה יורד וסותם להכשיר האפדנא, אבל הפרדס שלא הוקף לדירה (ד)מחיצה גמורה בעי, עוד יש מפרשים שהטעם מפני שהקרפף נפרץ במלואו [אבל האפדנא לא נפרץ במלואו] כי עדיין נשארו לו גפופי מכאן ומכאן וכעין סוגיא דאמוראי דלעיל, וזהו מה שכתב רש"י ז"ל ונהי דפרצה ליכא לאסור את החצר שהרי לא נפרץ במלואו [ולא הוי] ג"כ הפרצה ביותר מעשר היקף לדירה ליכא והרי הפרדס נאסר.

וא"ת א"כ זה הכותל שנפל לא היה יותר מעשר כיון שאין פרצתו ביותר מעשר והיאך הוכשר בו הפרדס מפני שנעשה זה הכותל לדירה דהא משמע לעיל דלא מכשרי אלא כשיש בפרדס או בקרפף פרצה ביותר מעשר וחזר וגדרו בעשר, י"ל דהתם הוא [כשהפרצה] במחיצה גמורה גדולה אבל (כיון) [כאן] שזה היה כותל רביעי גמור לפרדס וכולו הוקף לדירה הרי הוא חשוב כמחיצה של מאה להתיר כל הפרדס, ונכון הוא זה, עוד י"ל כי מחיצות הבוסתנא היו גדולים ממחיצות האפדנא והאפדנא נפרצה במלואה בעשר אבל הבוסתנא גפופי היו לה שלא היו לדירה, וזהו שאומר רש"י ז"ל ונהי דפרצה ליכא לאסור את הבוסתנא היקף לדירה ליכא כי בתחלה היה נותר הבוסתנא במחיצת האפדנא שהיתה לשם דירה ואע"פ שלא היתה אלא בעשר כנ"ל.

ויש שפירשו כי זה הפרדס שלא הוקף לדירה אסור היה לעצמו קודם שנפלו האשייתא מפני שלא הוקף לדירה כי לא היה סמוך לאפדנא ממש אלא רחבה שאחורי בתים מפסקת בין האפדנא והבוסתנא, וכותל הרחבה